

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Der er ét synspunkt, som jeg synes ingen af de ærede ordførere helt tilstrækkeligt har været inde på, og det er spørgsmålet om det nordiske samarbejde. Under forarbejdet i Nordisk Råds udvalg for økonomisk samarbejde blev der udtrykt ønske om en så vidtgående nordisk enhed som muligt på forskellige lovgivningsområder, ikke mindst på det økonomiske. Med dette lovforslag når vi ikke frem til en ensartet nordisk lovgivning, men det tilstræber dog på visse områder at få nordisk enhed; det gælder således spørgsmålet om muligheden for at kunne gøre sig bekendt med aktiebogens indhold. Det bliver ikke helt det samme i alle de nordiske lande, men i alle andre nordiske lande har i hvert fald aktionærerne ret til at gøre sig bekendt med aktiebogen; i Sverige har man en bestemmelse, ifølge hvilken enhver har ret til at gøre sig bekendt med aktiebogens indhold. Dette punkt blev fremhævet stærkt af det ærede medlem hr. Rager; det ærede medlem gjorde det i og for sig stærkest ved ikke at sige noget; han sagde, det var et forslag, han ikke kunne udtale sig om, så tåbeligt var det. Jeg vil dog gerne fremhæve, at denne ret har bestået i Sverige i 50 år, og jeg har ikke indtryk af, at man i Sverige har kunnet påvise disse frygtelige konsekvenser, som man her i dag har anet lå i luften.

Jeg tror heller ikke, at de bestemmelser, som har været gældende i de andre nordiske lande, har medført, at fremmed kapital er kommet ind og har udplyndret de gode selskaber o. s. v. Jeg tror i det hele taget, at man ligesom har overdrevet en lille smule de frygtelige konsekvenser af det af mig fremsatte lovforslag, de socialistiske konsekvenser, som det ærede medlem hr. Rasting var inde på. Om selve offentlighedsprincippet må jeg sige, at det er i sin tid fastlagt af daværende handelsminister Hage, som mig bekendt ikke var socialist.

Børsens artikel har naturligvis også jeg læst med stor interesse, og jeg har i og for sig også set på et svar på den, men jeg tror, at det vil trække debatten her i dag i for høj grad i langdrag at gå nærmere ind på den. Vi får sikkert mere glæde af nærmere at gennemgå de synspunkter, den indeholder, i det udvalg, der bliver nedsat.

Der har været talt om byggeriet og de

vanskeligheder, der kunne blive for dette, hvis de konverteringsbestemmelser, der indeholdes i lovforslaget, blev vedtaget. Det er jo et spørgsmål, der har været behandlet både fra den ene side og den anden side. Det er også en af de ting, vi kan se på.

Jeg synes lige, jeg vil minde om, at det ikke foreslås, at konvertering skal være forbudt. Det er, som om de ærede ordførere har opfattet ændringsforslaget således, at det herefter skulle være forbudt at konvertere gæld til aktiekapital. Det er ikke tilfældet, og tværtimod er det netop i bemærkningerne til lovforslaget fremhævet, at normalt vil der ikke være noget betænkeligt ved en sådan konvertering. Det er udtrykkelig sagt af mig selv i bemærkningerne, og det synes jeg ikke helt fremgik af de betragtninger, som de ærede ordførere var inde på. Det er i forholdet til nye kreditorer, at konverteringen kan give anledning til betænkeligheder, og jeg har da også forstået på de ærede ordførere, at de selv godt kan se, at disse forhold kan medføre betænkeligheder. Jeg er helt parat til at tale om, hvordan vi kan gøre det bedst muligt.

Hvad angår de tomme aktieselskaber, skal jeg gerne medgive, at det foreliggende forslag ikke kan betegnes som en endelig løsning af dette problem, men jeg forstår, at vi ligeledes kan beskæftige os med problemerne i det kommende udvalg.

Spørgsmålet om, hvorvidt det er passende med de 10 000 kr. som minimumsindbetaling for en aktiekapital, kan vi også vende tilbage til. Det er jo i perioden 1917-30, vi har haft bestemmelsen om de 5 000 kr., så hvis vi skulle have en pristalsmæssig regulering, ville vi nå betydeligt højere op; men der kan vel være noget, der taler for, at der i visse tilfælde består ganske små aktieselskaber.

Om det vil være rigtigere for overregistrator at have visse bestemmelser med hensyn til de tomme aktieselskaber, er også noget, vi kan drøfte i udvalget.

Spørgsmålet om, hvorvidt det er rigtigt, at der, når $\frac{2}{3}$ af aktiekapitalen er tabt, skal gribes ind, og om det er rigtigt, at det først skal være, når regnskabet viser det, eller der, som en anden af ordførerne var inde på, skal gribes ind, så snart man har formodning om, at $\frac{2}{3}$ kan være tabt, kan jo også drøftes nærmere.